

Η Ρώμη Εδραιώνει το Όραμα - Αριθμός Τρία

Οι Ηνωμένες Πολιτείες και το Προφητικό Όραμα: Κάλεσμα σε Βαθιά Βιβλική Μελέτη και Κατανόηση

Jeff Pippenger

2024-07-14

Στα δύο προηγούμενα άρθρα, τα οποία εξέταζαν την ιδιωτική ερμηνεία που ισχυρίζεται ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν προτυπωθεί από τους «ληστές του λαού σου», οι οποίοι «θέλουν να εδραιώσουν το όραμα» στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφιο δεκατέσσερα, παραθέσαμε ένα απόσπασμα από την πένα της Έλλεν Γουάιτ, το οποίο ανέφερε: «Τα μέλη της εκκλησίας θα δοκιμασθούν και θα αποδειχθούν το καθένα χωριστά.» Αυτή η διαδικασία της απόδειξης, της δοκιμασίας, του ξεκαθαρίσματος, η οποία παριστάνεται ως ο Άγγελος της Διαθήκης στο τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία να καθαρίζει το ασημί και το χρυσάφι, βρίσκεται τώρα ήδη σε εξέλιξη. Στο τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία προσδιορίζεται ένας εξαγνισμός.

Και θέλει καθίσει ως ο χωνεύων και καθαρίζων τον ἄργυρον· και θέλει καθαρίσει τούς υἱούς τοῦ Λευῖ, και θέλει ἐκκαθάρει αὐτούς ως τὸν χρυσὸν και τὸν ἄργυρον, διὰ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν ἐν δικαιοσύνῃ. Τότε ἡ προσφορὰ τοῦ Ἰούδα και τῆς Ἱερουσαλήμ θέλει εἶσθαι εὐπρόσδεκτος εἰς τὸν Κύριον, ὡς ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀρχαίαις, και ὡς ἐν τοῖς προτέροις ἔτεσιν. Μαλαχίας 3:3, 4.

Εκείνοι που εμμένουν στην ιδέα ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι το σύμβολο που θεμελιώνει το όραμα στάθηκαν ανίκανοι ή απρόθυμοι να κατανοήσουν ότι το μήνυμα που αποσφραγίστηκε τον Ιούλιο του 2023 είναι εκείνο που καθαίρει τους υποψηφίους να συγκαταριθμηθούν μεταξύ των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων. Στη συναγωγή της Καπερναούμ προτυπώθηκε η τελική κάθαρση των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων.

«Ο Ιησούς τούς είπε καθαρά: “Υπάρχουν μερικοί από εσάς που δεν πιστεύουν·” προσθέτοντας: “Διὰ τοῦτο σᾶς εἶπα ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἔλθῃ πρὸς Ἐμέ, ἐὰν δὲν τοῦ δοθῇ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς Μου.” Επιθυμούσε να κατανοήσουν ότι, αν δεν ελκύονταν προς Αυτόν, ήταν επειδή οι καρδιές τους δεν ήταν ανοιχτές στο Άγιο Πνεύμα. “Ο ψυχικός ἄνθρωπος δὲν δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· διότι εἶναι μωρία εἰς αὐτόν· και δὲν δύναται νὰ τὰ γνωρίσῃ, ἐπειδὴ πνευματικῶς ἀνακρίνονται.” 1 Corinthians 2:14. Διὰ τῆς πίστεως ἡ ψυχὴ θεωρεῖ τὴ δόξα τοῦ Ἰησοῦ. Αὕτη ἡ δόξα παραμένει κεκρυμμένη, ἕως ὅτου, διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀναφλεγῇ ἡ πίστις μέσα στὴν ψυχὴ.»

«Με τη δημόσια επίπληξη της απιστίας τους, οι μαθητές αυτοί αποξενώθηκαν ακόμη περισσότερο από τον Ιησού. Δυσανεστήθηκαν βαθύτατα, και, επιθυμώντας να πληγώσουν τον Σωτήρα και να ικανοποιήσουν την κακεντρέχεια των Φαρισαίων, του ἔστρεψαν τα νώτα και τον εγκατέλειψαν με περιφρόνηση. Εἶχαν κάνει τὴν ἐκλογή τους· εἶχαν λάβει τὸν τύπο χωρὶς τὸ πνεῦμα, τὸ περίβλημα χωρὶς τὸν πυρήνα. Ἡ ἀπόφασί τους δὲν ἀνετράπη ποτὲ κατόπιν· διότι δὲν περιεπάτησαν πλέον με τὸν Ἰησοῦ.»

«Του οποίου το πτύον είναι εν τη χειρί Αυτού, και θέλει καθαρίσει επιμελώς το αλώνιον Αυτού, και συνάξει τον σίτον Αυτού εις την αποθήκην.» Ματθαίος 3:12. Αυτή ήταν μία από τις περιόδους καθάρσεως. Με τα λόγια της αληθείας, το άχυρο εχωρίζετο από τον σίτον. Επειδή ήσαν υπερβολικά μάταιοι και αυτάρεσκοι, ώστε να δεχθούν έλεγχο, υπερβολικά φιλόκοσμοι, ώστε να αποδεχθούν ζωή ταπεινώσεως, πολλοί απεμακρύνθησαν από τον Ιησού. Πολλοί εξακολουθούν ακόμη να πράττουν το ίδιο. Ψυχές δοκιμάζονται σήμερα, όπως εδοκιμάστησαν εκείνοι οι μαθητές στη συναγωγή της Καπερναούμ. Όταν η αλήθεια εφαρμόζεται στην καρδιά, βλέπουν ότι η ζωή τους δεν είναι σύμφωνη με το θέλημα του Θεού. Βλέπουν την ανάγκη μιας πλήρους μεταβολής μέσα τους· αλλά δεν είναι πρόθυμοι να αναλάβουν το έργο της αυταπαρνήσεως. Γι' αυτό οργίζονται όταν αποκαλύπτονται οι αμαρτίες τους. Αποχωρούν σκανδαλισμένοι, καθώς και οι μαθητές εγκατέλειψαν τον Ιησού, γογγύζοντας: «Σκληρός είναι ο λόγος ούτος· τις δύναται να ακούη αυτόν;» Ο Πόθος των Αιώνων, 392.

Με τις «λόγους αληθείας» παριστάνονταν ο χρυσός και ο άργυρος της απεικόνισης του Μαλαχία για τον τελικό καθαρισμό του ναού των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Ίδου, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ θέλει ἐτοιμάσει τὴν ὁδὸν ἔμπροσθέν μου· καὶ ἐξαίφνης θέλει ἔλθει εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ ὁ Κύριος, τὸν ὅποιον σεις ζητεῖτε, ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, εἰς τὸν ὅποιον σεις εὐαρεστεῖσθε· ἰδοὺ, ἔρχεται, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ; καὶ τίς θέλει σταθῆ, ὅταν αὐτὸς φανῆ; διότι αὐτὸς εἶναι ὡς πῦρ χωνευτηρίου καὶ ὡς σαπῶνιον λευκαντῶν. Μαλαχίας 3:1, 2.

Όλοι οι προφήτες, συμπεριλαμβανομένου του Μαλαχία, προσδιορίζουν τις έσχατες ημέρες. Στο πρώτο από αυτά τα άρθρα παραθέσαμε το The 1888 Materials, σελίδα 403, όπου πληροφορούμεθα: «Εκείνος που αναπαύεται ικανοποιημένος στη δική του παρούσα ατελή γνώση των Γραφών, θεωρώντας την επαρκή για τη σωτηρία του, επαναπαύεται μέσα σε θανατηφόρα πλάνη. Υπάρχουν πολλοί που δεν είναι πλήρως εφοδιασμένοι με γραφικά επιχειρήματα, ώστε να είναι σε θέση να διακρίνουν την πλάνη και να καταδικάζουν κάθε παράδοση και δεισιδαιμονία που έχει παρουσιασθεί ως αλήθεια.» Εκείνοι που προσδιορίζονται στο ίδιο χωρίο «δεν είναι επιμελείς μελετητές της Βίβλου», οι οποίοι «δεν έχουν μελετήσει με σκοπό» τα «χωρία της Γραφής» όπου υπάρχουν «διαφορές γνωμών». Εκείνοι προς τους οποίους απευθύνεται ο λόγος «δεν διαβάζουν τη Βίβλο [ώστε] να οικειοποιηθούν τον μυελό και το πάχος της στις ίδιες τους τις ψυχές. Δεν αισθάνονται ότι είναι η φωνή του Θεού που τους ομιλεί. Αλλά, αν θέλουμε να κατανοήσουμε την οδό της σωτηρίας, αν θέλουμε να δούμε τις ακτίνες του Ηλίου της δικαιοσύνης», αυτοί «πρέπει να μελετούν τις Γραφές με σκοπό».

Το πρώτο άρθρο επισήμανε ότι ένα από τα στοιχεία του παραπλανημένου προφητικού τους υποδείγματος είναι το απόσπασμα από το The Great Controversy, όπου καταγράφεται: «Romanism in the Old World and apostate Protestantism in the New will pursue a similar course toward those who honor all the divine precepts.» The Great Controversy, 615. Η ιδιωτική τους ερμηνεία ισχυρίζεται ότι αυτή η πρόταση προσδιορίζει τον «Romanism» ως παρελθούσα ιστορία και τον «apostate Protestantism» ως τον σύγχρονο κόσμο. Μετά τα γραμματικά τεκμήρια ότι η εφαρμογή που αποδίδουν σε αυτή την πρόταση έχει διαστρεβλωθεί από το ορθό της νόημα, δεν

επέδειξαν καμία δημόσια ανάκληση της ψευδούς εφαρμογής. Μάλιστα, χρησιμοποίησαν αυτό ακριβώς το απόσπασμα για να διαφημίσουν την επόμενη συνάντησή τους στο Zoom. Ωστόσο, πληροφορούμαστε ότι «We ought to impress upon all the necessity of inquiring diligently into divine truth, that they may know that they do know what is truth.» Δεν καταβλήθηκε καμία προσπάθεια να ανακληθεί ο ψευδής ισχυρισμός, πράγμα που φαίνεται να αποτελεί ένδειξη ότι όσοι προωθούν αυτή την ψευδή εφαρμογή δεν «inquiring diligently» για να «know what is truth.»

Από την άρχην ταύτης τῆς ἀντιλογίας, προσεγγίσαμε τὸ ζήτημα τοῦτο ὡς ἐὰν ἦτο κάτι περισσότερο ἀπὸ μίαν ἀπλῆν διαφωνίαν μεταξὺ ἀληθείας καὶ πλάνης περὶ τοῦ ποίου ἀντιπροσωπεύουν οἱ ληστὰὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐξακολουθῶ νὰ διατηρῶ τὴν θέσιν ταύτην. Τὰ ἄρθρα περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ Δανιὴλ εἶχον φθάσει, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν διακόσια, εἰς σημεῖον ὅπου ἡ σημασία τῶν ἐδαφίων δεκατρία ἕως δεκαπέντε τοῦ ἐνδεκάτου κεφαλαίου τοῦ Δανιὴλ εἶχε ἐκτεθῆ ὀρθῶς καὶ τεκμηριωμένως. Τὰ ἐδάφια ταῦτα παριστοῦν τὴν ἱστορίαν ἀπὸ τοῦ 1989 μέχρι τοῦ προσεχῶς ἐπερχομένου νόμου τῆς Κυριακῆς, ὅστις ὑφίσταται εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν ἐδάφιον τοῦ ἐνδεκάτου κεφαλαίου τοῦ Δανιὴλ.

Ἔχομεν ταυτοποιήσει ἐκείνην τὴν ἱστορίαν ὡς τὴν κεκρυμμένην ἱστορίαν τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐδαφίου. Ἔχομεν ἐπίσης ἀναγνωρίσει ὅτι, ὅταν ἡ Ἀδελφὴ White δηλοῖ ὅτι «τὸ βιβλίον τὸ ἐσφραγισμένον δὲν εἶναι ἡ Ἀποκάλυψις, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς προφητείας τοῦ Δανιὴλ ποῦ ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας», ἡ κεκρυμμένη ἱστορία τοῦ ἐνδεκάτου κεφαλαίου τοῦ Δανιὴλ, τεσσαρακοστοῦ ἐδαφίου, εἶναι «ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς προφητείας τοῦ Δανιὴλ». Τὰ ἐδάφια δεκατρία ἕως δεκαπέντε ἀντιπροσωπεύουν τὴν προφητικὴν ἀλήθειαν ἢ ὁποῖα ἀποσφραγίζεται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις. Ἐπομένως, ταῦτα τὰ τρία ἐδάφια ἀντιπροσωπεύονται ἐπίσης, εἰς τὸ βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως, καὶ ὡς ἡ «Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» καὶ ὡς αἱ «Ἐπτὰ Βρονταί», αἵτινες ἀποσφραγίζονται ἀκριβῶς πρὸ τοῦ κλεισίματος τῆς δοκιμασίας. Ὅταν ἡ Ἀδελφὴ White ἀναφέρεται εἰς ἐκεῖνο τὸ «μέρος τοῦ βιβλίου τοῦ Δανιὴλ», τὸ χωρίον ὅπου βρίσκεται ἡ δήλωσις αὕτη λέγει:

«Κανείς ας μη νομίζει ὅτι, ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν σημασίαν κάθε συμβόλου στὴν Ἀποκάλυψη, εἶναι μάταιο γι' αὐτὸν νὰ ἐρευνᾷ τὸ βιβλίον αὐτό, προσπαθώντας νὰ γνωρίσῃ τὸ νόημα τῆς ἀλήθειας ποὺ περιέχει. Ἐκεῖνος ποὺ ἀποκάλυψε αὐτὰ τὰ μυστήρια στὸν Ἰωάννη θὰ δώσει στὸν ἐπιμελῆ ἐρευνητὴ τῆς ἀλήθειας μιὰ πρόγευση τῶν ουρανίων πραγμάτων. Ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων οἱ καρδιές εἶναι ανοιχτές στὴν ἀποδοχὴ τῆς ἀλήθειας θὰ καταστοῦν ἱκανοὶ νὰ κατανοήσουν τὶς διδασκαλίες τῆς, καὶ θὰ τοὺς χορηγηθῇ ἡ εὐλογία ποὺ ἔχει υποσχεθεῖ σε ὅσους “ἀκούουν τοὺς λόγους τῆς προφητείας ταύτης, καὶ φυλάττουν τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῇ.”»

«Στὴν Ἀποκάλυψη συναντῶνται καὶ καταλήγουν ὅλα τὰ βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἐδὴ βρίσκεται τὸ συμπλήρωμα τοῦ βιβλίου τοῦ Δανιὴλ. Τὸ ἓνα εἶναι προφητεία· τὸ ἄλλο ἀποκάλυψη. Τὸ βιβλίον ποὺ εἶχε σφραγιστεῖ δὲν εἶναι ἡ Ἀποκάλυψη, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς προφητείας τοῦ Δανιὴλ ποὺ ἀναφέρεται σὲ τὰς ἐσχάτας ἡμέρας. Ὁ ἄγγελος πρόσταξε: “Σὺ δέ, Δανιὴλ, κλείσον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον, ἕως καιροῦ συντελείας.” Δανιὴλ 12:4.» Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, 584, 585.

Η λέξη «complement» σημαίνει να οδηγεί κάτι στην τελείωση. Το τμήμα του βιβλίου του Δανιήλ που σχετίζεται με τις έσχατες ημέρες, το οποίο αποσφραγίζεται κατά τον καιρό του τέλους, καθίσταται τέλειο όταν συνδυάζεται, «γραμμή επί γραμμής», με την «Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού» και με τις «Επτά Βροντές». Αυτές οι τρεις παραστάσεις είναι το μήνυμα που αποσφραγίζεται και, επομένως, αντιπροσωπεύουν τα «λόγια της αληθείας» που χρησιμοποιούνται για να «καθαρίσουν» τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες κατά τον τελικό καθαρισμό του ναού του Μαλαχία, όπως παριστάνεται στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε του Δανιήλ ένδεκα. Το εδάφιο στο μέσον είναι το εδάφιο όπου παριστάνεται η παρούσα διαμάχη, και ως εκ τούτου αντιπροσωπεύει την ίδια ακριβώς διαμάχη που αντιμετώπισαν οι Μιλλερίτες στην προφητική τους ιστορία.

Το να ισχυρίζεται κανείς ότι οι «λησταί του λαού σου» στο εδάφιο δεκατέσσερα είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες αποτελεί ακριβές παράλληλο προς τους Προτεστάντες της Μιλλερινής ιστορίας, οι οποίοι ισχυρίζονταν ότι οι λησταί αντιπροσώπευαν τον Αντίοχο τον Επιφανή. Η διαμάχη θα εκκαθαρίσει τη σκωρία από τον χρυσό και τον άργυρο, αλλά το σπουδαιότερο ζήτημα είναι ότι έχει επιτραπεί στη διαμάχη να οδηγήσει εκείνους που αντιπροσωπεύονται από τους Λευίτες του τρίτου κεφαλαίου του Μαλαχία να μελετήσουν βαθύτερα από ποτέ άλλοτε τον προφητικό Λόγο του Θεού. Ο «άνθρωπος με τη βούρτσα ακαθαρσιών» από το όνειρο του Γουίλιαμ Μίλλερ τώρα σαρώνει τα κίβδηλα νομίσματα και κοσμήματα έξω από το δωμάτιο, προπορευομένου του έργου Του να επανασυναρμολογήσει τα γνήσια κοσμήματα σε τέλεια τάξη, η οποία λάμπει δέκα φορές λαμπρότερα από τον ήλιο.

Επετράπη να λάβει χώρα η διαμάχη αυτή, προκειμένου να επιτελεσθεί ακριβώς αυτό το έργο· διότι έχουμε πληροφορηθεί ότι, «Ο Θεός θα εγείρει τον λαό Του· εάν αποτύχουν άλλα μέσα, θα παρεισφρήσουν ανάμεσά τους αιρέσεις, οι οποίες θα τους κοσκινίσουν, διαχωρίζοντας το άχυρο από το σιτάρι. Ο Κύριος καλεί όλους όσοι πιστεύουν στον λόγο Του να εξυπνήσουν από τον ύπνο. Πολύτιμο φως έχει έλθει, κατάλληλο για τον καιρό αυτό. Είναι βιβλική αλήθεια, η οποία φανερώνει τους κινδύνους που βρίσκονται ακριβώς εμπρός μας. Το φως αυτό θα πρέπει να μας οδηγήσει σε επιμελή μελέτη των Γραφών και σε μία λίαν αυστηρή εξέταση των θέσεων που διακρατούμε. Ο Θεός θέλει όλες οι όψεις και οι θέσεις της αλήθειας να ερευνώνται πλήρως και επίμονα, με προσευχή και νηστεία. Οι πιστοί δεν πρέπει να αναπαύονται σε υποθέσεις και σε αόριστες αντιλήψεις περί τού τι συνιστά την αλήθεια».

Οι «αιρέσεις» που Αυτός επιτρέπει και χρησιμοποιεί για να αφυπνίσει τους κοιμώμενους αγίους Του είναι «παλαιές διαμάχες».

«Στην ιστορία και στην προφητεία ο Λόγος του Θεού απεικονίζει τη μακροχρόνια σύγκρουση μεταξύ της αλήθειας και της πλάνης. Η σύγκρουση εκείνη εξακολουθεί ακόμη να βρίσκεται σε εξέλιξη. Εκείνα που έγιναν θα επαναληφθούν. Παλαιές αντιλογίες θα αναζωπυρωθούν, και νέες θεωρίες θα αναφύονται συνεχώς. Αλλά ο λαός του Θεού, ο οποίος με την πίστη του και με την εκπλήρωση της προφητείας έλαβε μέρος στη διακήρυξη των μηνυμάτων του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου, γνωρίζει πού στέκεται. Έχει μια εμπειρία πολυτιμότερη από το καθαρό χρυσάφι. Πρέπει να μείνει σταθερός ως βράχος, κρατώντας ακλόνητη μέχρι τέλους την αρχή της παρρησίας του». Selected Message, βιβλίο 2, 109.

Η διαμάχη σχετικά με τους «ληστές του λαού σου» είναι μία παλαιά διαμάχη από την ιστορία των Μιλλεριτών, η οποία αποτελεί την «αρχή της πεποιθήσεώς τους», την οποία καλούνται να κρατήσουν «σταθερά μέχρι τέλους». Η «αρχή» της «πεποιθήσεως» των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι οι θεμελιώδεις αλήθειες που παριστάνονται στους πρωτοποριακούς χάρτες του 1843 και του 1850.

«Ο εχθρός επιζητεί να αποσπάσει τη σκέψη των αδελφών και αδελφών μας από το έργο της προετοιμασίας ενός λαού ώστε να σταθεί κατά τις έσχατες αυτές ημέρες. Οι σοφιστείες του είναι επινοημένες για να απομακρύνουν τις διάνοιες από τους κινδύνους και τα καθήκοντα της παρούσας ώρας. Θεωρούν ως μηδέν το φως που ο Χριστός ήλθε από τον ουρανό να δώσει στον Ιωάννη για τον λαό Του. Διδάσκουν ότι οι σκηνές που βρίσκονται ακριβώς ενώπιόν μας δεν έχουν επαρκή σπουδαιότητα ώστε να τύχουν ιδιαίτερης προσοχής. Καθιστούν ανενέργητη την αλήθεια ουράνιας προελεύσεως και στερούν από τον λαό του Θεού την παρελθούσα πείρα του, δίνοντάς του αντ' αυτής μια ψευδή επιστήμη.»

«Οὕτω λέγει Κύριος· Σταθείτε επί των οδών και ιδέτε, και ερωτήσατε περί των αρχαίων τριβών, πού είναι η αγαθή οδός, και περιπατείτε εν αυτή.»

«Ας μη ζητεί κανείς να αποσπάσει τα θεμέλια της πίστεώς μας,—τα θεμέλια που τέθηκαν στην αρχή του έργου μας, με προσευχητική μελέτη του Λόγου και με αποκάλυψη. Επάνω σε αυτά τα θεμέλια οικοδομούμε επί τα τελευταία πενήντα έτη. Οι άνθρωποι μπορεί να νομίζουν ότι έχουν ανακαλύψει μια νέα οδό και ότι μπορούν να θέσουν ισχυρότερο θεμέλιο από εκείνο που έχει ήδη τεθεί. Αλλά αυτό είναι μεγάλη πλάνη. Διότι θεμέλιο άλλο κανείς δεν μπορεί να θέσει παρά εκείνο που έχει τεθεί.»

«Κατά το παρελθόν πολλοί ανέλαβαν την οικοδόμηση μιας νέας πίστεως, τη θεμελίωση νέων αρχών. Αλλά πόσο καιρό παρέμεινε όρθιο το οικοδόμημά τους;—Σύντομα κατέρρευσε· διότι δεν ήταν θεμελιωμένο επάνω στον Βράχο.»

«Δεν χρειάστηκε οι πρώτοι μαθητές να αντιμετωπίσουν τα λεγόμενα των ανθρώπων; Δεν χρειάστηκε να ακούσουν ψευδείς θεωρίες και έπειτα, αφού έπραξαν τα πάντα, να σταθούν στερεοί, λέγοντας: “Θεμέλιον άλλον ουδείς δύναται να θέσει παρά το ήδη τεθέν”»;

«Επομένως, οφείλομεν να κρατώμεν σταθερά έως τέλους την αρχή της πεποιθήσεώς μας. Λόγοι δυνάμεως έχουν αποσταλεί από τον Θεό και από τον Χριστό προς τον λαόν τούτον, εξάγοντάς τον από τον κόσμο, σημείο προς σημείο, στο καθαρό φως της παρούσης αληθείας. Με χείλη αγγιγμένα από άγιο πυρ, οι δούλοι του Θεού έχουν διακηρύξει το μήνυμα. Η θεία ρήσις έχει επισφραγίσει τη γνησιότητα της αληθείας που διακηρύχθηκε.» Review and Herald, 3 Μαρτίου 1904.

Οι «αρχαίοι τρίβου» του Ιερεμία είναι «τα θεμέλια που τέθηκαν στην αρχή του έργου μας». Αυτές οι αλήθειες θεμελιώθηκαν «επάνω εις τον Βράχον», και στην ιστορία των Μιλλεριτών εκείνες οι θεμελιώδεις αλήθειες ήταν το μήνυμα της «παρούσης αληθείας» που κηρύχθηκε το 1842, 1843 και 1844.

«Είθε ο Θεός να σας βοηθήσει να δεχθείτε τα λόγια που σας έχω πει. Εκείνοι που στέκονται ως φύλακες του Θεού επάνω στα τείχη της Σιών ας είναι άνδρες που μπορούν να διακρίνουν τους

κινδύνους πριν από τον λαό,—άνδρες που μπορούν να ξεχωρίζουν μεταξύ αλήθειας και πλάνης, δικαιοσύνης και αδικίας.»

«Η προειδοποίηση έχει δοθεί: Τίποτε δεν πρέπει να επιτραπεί να εισέλθει που θα διαταράξει το θεμέλιο της πίστεως επάνω στο οποίο οικοδομούμε από τότε που το μήνυμα ήλθε το 1842, 1843 και 1844. Ήμουν μέσα σε αυτό το μήνυμα, και από τότε στέκομαι ενώπιον του κόσμου, πιστή στο φως που ο Θεός μάς έχει δώσει. Δεν προτιθέμεθα να απομακρύνουμε τα πόδια μας από την εξέδρα επάνω στην οποία τοποθετήθηκαν, καθώς ημέρα με την ημέρα εκζητούσαμε τον Κύριο με θερμή προσευχή, αναζητώντας φως. Νομίζετε ότι θα μπορούσα να απαρνηθώ το φως που ο Θεός μου έχει δώσει; Αυτό πρέπει να είναι ως ο Βράχος των Αιώνων. Με καθοδηγεί από τότε που μου δόθηκε. Αδελφοί και αδελφές, ο Θεός ζει και βασιλεύει και εργάζεται σήμερα. Το χέρι Του είναι επάνω στον τροχό, και με την πρόνοιά Του στρέφει τον τροχό σύμφωνα με το δικό Του θέλημα. Ας μη προσκολλώνται οι άνθρωποι σε έγγραφα, λέγοντας τι θα πράξουν και τι δεν θα πράξουν. Ας προσκολληθούν στον Κύριο Θεό του ουρανού. Τότε το φως του ουρανού θα λάμψει μέσα στον ναό της ψυχής, και θα δούμε τη σωτηρία του Θεού». Review and Herald, 14 Απριλίου 1903.

Το μήνυμα που διακηρύχθηκε «το 1842, 1843 και 1844» είναι το μήνυμα που απεικονίζεται στον πρωτοπόρο χάρτη του 1843. Τον Μάιο του 1842 τυπώθηκαν τριακόσιοι χάρτες του 1843. Η Έλεν Γουάιτ και όλοι οι πρωτοπόροι κατέθεσαν τη μαρτυρία ότι ο χάρτης αυτός ήταν εκπλήρωση της εντολής του δεύτερου κεφαλαίου του Αββακούμ να γραφεί η όραση και να καταστεί σαφής επάνω σε πινακίδες. Μέσα σε εκείνη ακριβώς την ιστορία υπήρχαν τριακόσιοι Μιλλερίτες κήρυκες, και οι ιστορικοί των SDA μαρτυρούν το γεγονός ότι όλοι τους χρησιμοποίησαν τον χάρτη του 1843.

Τι θα μπορούσε να ωθήσει κάποιον να ισχυριστεί ότι η πρωτοπόρος ταύτιση της Ρώμης ως των ληστών του λαού σου, όπως παρίσταται επάνω στο διάγραμμα, είναι εσφαλμένη; Τι θα μπορούσε να ωθήσει κάποιον να αποδεχθεί αυτόν τον ισχυρισμό; Κι όμως, τι είναι εκείνο που ωθεί εμάς που διατεινόμαστε ότι αποδεχόμαστε την πρωτοπόρο κατανόηση πως η Ρώμη συμβολίζεται με την έκφραση «λησταί του λαού σου», και εν τούτοις, στην πραγματικότητα, να μην είμαστε σε θέση να υπερασπισθούμε αυτή την κατανόηση οι ίδιοι;

Στο πρώτο άρθρο παραθέσαμε το ακόλουθο απόσπασμα:

«Όποια κι αν είναι η διανοητική πρόοδος του ανθρώπου, ας μη νομίσει ούτε για μια στιγμή ότι δεν υπάρχει ανάγκη επιμελούς και συνεχούς ερεύνης των Γραφών για μεγαλύτερο φως. Ως λαός καλούμαστε, ο καθένας ατομικά, να είμαστε σπουδαστές της προφητείας. Πρέπει να αγρυπνούμε με earnestness, ώστε να διακρίνουμε κάθε ακτίνα φωτός την οποία ο Θεός θα μας παρουσιάσει.» Testimonies, τόμος 5, 708.

Ισχυρίζομαι ότι το «φῶς τὸ ὁποῖον ὁ Θεός» παρουσιάζει τώρα «σὲ ἐμᾶς» εἶναι ὅτι δὲν ἔχομεν ἀφυπνισθῆ πλήρως ὡς πρὸς τὴν εὐθύνη μας νὰ κατανοήσωμεν προσωπικῶς τὰ πρῶτα δεκαπέντε ἐδάφια τοῦ Δανιὴλ ἕνδεκα, καὶ ὅτι δὲν ἔχομεν κατανοήσει ὅτι τὰ ἐδάφια δεκατρία ἕως δεκαπέντε τοῦ ἰδίου κεφαλαίου ἀντιπροσωπεύουν τὶς ἀλήθειες ποὺ ἐπιτελοῦν τὴν τελικὴ ἐκκάθαρση καὶ σφράγιση τῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων. Ἐὰν δὲν εἶχαν εἰσαχθῆ αἰρέσεις μέσα σὲ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἱστορία, τοῦτο θὰ παρεῖχε ἀπόδειξη ὅτι εἴμεθα πλήρως ἄγρυπνοι. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ διαμάχη ἀποδεικνύει τὸ ἀντίθετο.

Το γεγονός ότι δεν υπάρχει αντιλογία ή αναταραχή ανάμεσα στον λαό του Θεού δεν πρέπει να θεωρείται αδιάσειστη απόδειξη ότι κρατούν σταθερά την υγιή διδασκαλία. Υπάρχει λόγος να φοβούμεστε ότι ενδέχεται να μη διακρίνουν με σαφήνεια μεταξύ αλήθειας και πλάνης. Όταν δεν αναφέρονται νέα ζητήματα μέσω της έρευνας των Γραφών, όταν δεν προκύπτει διαφορά γνώμης που θα οδηγήσει τους ανθρώπους να ερευνήσουν μόνοι τους τη Βίβλο, για να βεβαιωθούν ότι κατέχουν την αλήθεια, τότε θα υπάρχουν πολλοί και τώρα, όπως και στους αρχαίους χρόνους, που θα προσκολλώνται στην παράδοση και θα λατρεύουν εκείνο το οποίο δεν γνωρίζουν....

«Ο Θεός θα εγείρει τον λαό Του· εάν αποτύχουν άλλα μέσα, θα εισέλθουν ανάμεσά τους αιρέσεις, οι οποίες θα τους κοσκινίσουν, διαχωρίζοντας το άχυρο από το σιτάρι. Ο Κύριος καλεί όλους όσους πιστεύουν στον λόγο Του να εξέλθουν από τον ύπνο. Πολύτιμο φως έχει έλθει, κατάλληλο για τον καιρό αυτόν. Είναι βιβλική αλήθεια, η οποία φανερώνει τους κινδύνους που βρίσκονται ακριβώς μπροστά μας. Το φως αυτό θα πρέπει να μας οδηγήσει σε επιμελή μελέτη των Γραφών και σε μία όσο το δυνατόν αυστηρότερη εξέταση των θέσεων τις οποίες τηρούμε. Ο Θεός θέλει όλες οι όψεις και οι θέσεις της αλήθειας να ερευνώνται πλήρως και επίμονα, με προσευχή και νηστεία. Οι πιστοί δεν πρέπει να επαναπαύονται σε υποθέσεις και σε αόριστες αντιλήψεις περί του τι συνιστά την αλήθεια. Η πίστη τους πρέπει να είναι στερεά θεμελιωμένη επάνω στον λόγο του Θεού, ώστε, όταν έλθει ο καιρός της δοκιμασίας και οδηγηθούν ενώπιον συνεδρίων για να απολογηθούν περί της πίστεώς τους, να είναι σε θέση να δώσουν λόγο για την ελπίδα που είναι μέσα τους, με πραότητα και φόβο.

«Ανακινείτε, ανακινείτε, ανακινείτε. Τα θέματα τα οποία παρουσιάζουμε στον κόσμο πρέπει να αποτελούν για εμάς ζώσα πραγματικότητα. Είναι σημαντικό, υπερασπιζόμενοι τα δόγματα τα οποία θεωρούμε θεμελιώδη άρθρα της πίστεως, να μη επιτρέψουμε ποτέ στον εαυτό μας να χρησιμοποιεί επιχειρήματα που δεν είναι απολύτως ορθά.» Testimonies, τόμος 5, 708.

Καθώς προχωρούμε σε αυτή την εξέταση των ληστών του λαού του Θεού, θα καταδείξουμε ότι το επιχείρημα επάνω στο δέκατο τέταρτο εδάφιο του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ μεταξύ των Προτεσταντών και των Μιλλεριτών είναι ταυτόσημο με το επιχείρημα μεταξύ της νέας και ιδιωτικής ερμηνείας ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες, και όχι η Ρώμη, εγκαθιδρύουν το όραμα. Η θέση ότι το The Great Controversy χρησιμοποιεί την έκφραση «παλαιός κόσμος» για να προσδιορίσει παρελθούσα ιστορία είναι μια «υπόθεση και ασαφώς διατυπωμένη ιδέα» και αποτελεί παράδειγμα «επιχειρήματος που δεν είναι απολύτως ορθό».

Όσοι έχουν χρησιμοποιήσει το χωρίο αυτό για να υποστηρίξουν την υπόθεσή τους ότι οι Μιλλερίτες έσφαλαν όταν αναγνώρισαν τη Ρώμη ως τους ληστές του λαού σου, οφείλουν να εκπληρώσουν τη χριστιανική τους υποχρέωση και να ανακαλέσουν δημοσίως τον ισχυρισμό τους, διότι αυτός δεν μπορεί να σταθεί ούτε γραμματικώς ούτε ιστορικώς. Όσο για εκείνους που παραμένουν αμέτοχοι στο περιθώριο αυτής της διαμάχης, έχετε την ευθύνη να ορθοτομείτε τον λόγο της αληθείας, διότι έχετε κληθεί να είστε άτομα μελετητές της προφητείας και όχι ακόλουθοι της ιδέας ενός ανθρώπου.

Οι άνθρωποι διαστρέφουν τις Γραφές προς ίδιαν αυτών απώλειαν.

Και να θεωρείτε τη μακροθυμία του Κυρίου ημών σωτηρία· καθώς και ο αγαπητός αδελφός ημών Παύλος, κατά τη σοφία που του δόθηκε, σας έγραψε· καθώς και σε όλες τις επιστολές αυτού, όπου ομιλεί περί τούτων· στις οποίες υπάρχουν κάποια δυσνόητα, τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι διαστρέφουν, καθώς και τις λοιπές Γραφές, προς την ιδίαν αυτών απώλεια. Σεις λοιπόν, αγαπητοί, επειδή τα γνωρίζετε αυτά εκ των προτέρων, φυλάγεσθε, μήπως, παρασυρόμενοι από την πλάνη των ανόμων, εκπέσετε από τη δική σας στερεότητα. Αλλά αυξάνεσθε εις τη χάρη και εις τη γνώση του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. Εις αυτόν έστω η δόξα και τώρα και εις ημέραν αιώνος. Αμήν. 2 Πέτρου 3:15–18.

Ο Πέτρος δηλώνει ότι είναι οι «αμαθείς και αστήρικτοι» εκείνοι που «στρεβλώνουν» τις Γραφές «προς την ιδίαν αυτών απώλειαν». Σε συμφωνία με αυτό το γεγονός, η αδελφή White μάς απευθύνει επανειλημμένες προειδοποιήσεις να μελετούμε για τον εαυτό μας. Εάν δεν εκπληρώνουμε την ευθύνη μας να είμαστε σπουδαστές της προφητείας, καθορίζουμε τη δική μας καταστροφή.

Είναι οι λησταί του λαού σου εκείνοι που εδραιώνουν το όραμα, και ο Σολομών επισημαίνει ότι όπου δεν υπάρχει όραμα, ο λαός αφανίζεται.

Όπου δεν υπάρχει όραμα, ο λαός αφανίζεται· αλλά εκείνος που τηρεί τον νόμο, μακάριος είναι. Παροιμίες 29:18.

Ένας από τους ορισμούς του «απόλλυμαι» είναι να καταστεί κανείς γυμνός. Όπου υπάρχει έσφαλμένη κατανόηση του οράματος, αυτή βασίζεται στο γεγονός ότι το σύμβολο που εδραιώνει το όραμα δεν γίνεται κατανοητό, ή κατανοείται έσφαλμένα. Το να συγκαταλέγεται κανείς μεταξύ εκείνων που απόλλονται στην προειδοποίηση του Σολομώντος σημαίνει να εξασφαλίζει τη γυμνότητα που αντιπροσωπεύεται από τους Λαοδικείς, οι οποίοι εξεμέονται από το στόμα του Κυρίου κατά τον έπερχόμενο νόμο της Κυριακής. Γιατί να δεχθούμε μία ιδέα που παραποιεί τη σαφή σημασία των σχολίων της Άδελφης White περί του παλαιού και του νέου κόσμου, και που απορρίπτει τη Μιλλεριτική ταυτοποίηση ότι είναι ή Ρώμη εκείνη που εδραιώνει το όραμα, ή οποία αντιπροσωπεύθηκε άμέσως επάνω στο διάγραμμα του 1843, το οποίο αντιπροσωπεύει τις θεμελιώδεις αλήθειες του Άντβεντισμού, και ή οποία είναι ο Χριστός, ο Βράχος των Αιώνων, που αντιπροσωπεύεται από κάθε ιερά απεικόνιση των θεμελίων;

«Αλλά κάθε οικοδόμημα που ανυψώνεται επάνω σε άλλο θεμέλιο εκτός από τον λόγο του Θεού θα καταρρεύσει. Εκείνος που, όπως οι Ιουδαίοι κατά τις ημέρες του Χριστού, οικοδομεί επάνω στο θεμέλιο ανθρώπινων ιδεών και γνώμων, τύπων και τελετών επινοημένων από τον άνθρωπο, ή επάνω σε οποιαδήποτε έργα μπορεί να πράξει ανεξάρτητα από τη χάρη του Χριστού, ανυψώνει το οικοδόμημα του χαρακτήρα του επάνω στην κινούμενη άμμο. Οι σφοδροί ανεμοστρόβιλοι του πειρασμού θα παρασύρουν το αμμόδες θεμέλιο και θα αφήσουν τον οίκο του συντρίμμιο επάνω στις ακτές του χρόνου.»

«Διὰ τοῦτο οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός, ... Καὶ τὴν κρίσιν θέλω θέσει ἐπὶ τὸ μέτρον, καὶ τὴν δικαιοσύνην ἐπὶ τὸ νῆμα τῆς στάθμης· καὶ ἡ χάλαζα θέλει σαρώσει τὸ καταφύγιον τοῦ ψεύδους, καὶ τὰ ὕδατα θέλουσι κατακλύσει τὸ κρησφύγετον.» Ησαΐας 28:16, 17.

«Αλλά σήμερα το έλεος ικετεύει τον αμαρτωλό. “Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω τον θάνατον του ασεβούς, αλλά να επιστρέψη ο ασεβής από της οδού αυτού και να ζήση· επιστρέψατε, επιστρέψατε από των οδών σας των πονηρών· διότι διά τι θέλετε αποθάνει;” Ιεζεκιήλ 33:11. Η φωνή που ομιλεί σήμερα προς τον αμετανόητο είναι η φωνή Εκείνου ο Οποίος, με αγωνία καρδιάς, ανεφώνησε καθώς έβλεπε την πόλη της αγάπης Του: “Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς αυτήν! ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου, καθώς η όρνις συνάγει την εαυτής νοσσιάν υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε! Ιδού, ο οίκος σας αφήνεται εις εσάς έρημος.” Λουκάς 13:34, 35, R.V. Στην Ιερουσαλήμ ο Ιησούς έβλεπε ένα σύμβολο του κόσμου που είχε απορρίψει και καταφρονήσει τη χάρη Του. Έκλαιε, ω πεισματώδη καρδιά, για σένα! Ακόμη και όταν τα δάκρυα του Ιησού εχύνοντο επάνω στο όρος, η Ιερουσαλήμ μπορούσε ακόμη να μετανοήσει και να διαφύγει την καταδίκη της. Επί ολίγον ακόμη το Δώρο του ουρανού ανέμενε την αποδοχή της. Έτσι, ω καρδιά, προς εσένα ο Χριστός ακόμη ομιλεί με τόνους αγάπης: “Ιδού, ίσταμαι εις την θύραν και κρούω· εάν τις ακούση την φωνήν Μου και ανοίξη την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν και θέλω δειπνήσει μετ’ αυτού, και αυτός μετ’ Εμού.” “Ιδού τώρα καιρός ευπρόσδεκτος· ιδού τώρα ημέρα σωτηρίας.” Αποκάλυψις 3:20· 2 Κορινθίους 6:2.»

«Εσείς που στηρίζετε την ελπίδα σας στον εαυτό σας οικοδομείτε επάνω στην άμμο. Αλλά δεν είναι ακόμη πολύ αργά για να διαφύγετε την επερχόμενη καταστροφή. Πριν ξεσπάσει η θύελλα, καταφύγετε στο ασφαλές θεμέλιο. “Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέτω εις τὰ θεμέλια τῆς Σιών λίθον, λίθον δοκιμασμένον, ἀκρογωνιαίον, ἔντιμον, εις τὰ θεμέλια αὐτῆς· καὶ ὁ πιστεῦων ἐπ’ αὐτῷ οὐ μὴ καταισχνυθῆ.” “Στρέψατε πρὸς ἐμέ, καὶ σωθήσεσθε, οἱ ἀπ’ ἐσχάτου τῆς γῆς· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος.” “Μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι· μὴ πλανῶ, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου· ἐνίσχυσά σε, καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ ἠσφάλισά σε τῇ δεξιᾷ μου τῇ δικαίᾳ.” “Οὐκ αἰσχνυθήσονται οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος.” Ησαΐας 28:16, R.V.· 45:22· 41:10· 45:17». Σκέψεις από το Όρος της Ευλογίας, 150–152.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.